

VĚSTNÍK

SOKOLSKÉ ŽUPY KOMENSKÉHO.

ŘÍDÍ REDAKČNÍ KRUH Z ČLENŮ ŽUP-
NÍHO PŘEDSEDNICTVA.
VYCHÁZÍ MĚSÍČNĚ. CÍSLO 50 H.
ROČNÍ PŘEDPLATNÉ 5 K.

Očista . . .

Vím dobře, že mnozí, když četli opětnou výzvu Č. O. S. ohledně rychlého provedení očisty v jednotlivých jednotách, namítli, že nebude toho valné ani zapotřebí.

Možná, ale myslím, že se to tém mnohým pochybovačům jenom zdá . . .

Z ohromného vzrůstu členstva v poslední době měli bychom mit vlastně všichni radost . . .

Než nám uesmi stačit, pakli se někdo do „Sokola“ přihláší, přispěvky platí a na „Sokola“ třebas většimi, mnohdy bůh ví jakým způsobem nabytými penězi přispívá, pro nás musí být vždy a jediné rozhodující pouze m r a v n í h o d n o t a toho kterého člověka, jenž do našich řad vstupuje.

Nám nestačí ohromné massy lidí přispívajících a platících, se sokolskými odznaky na kabátě a sokolskými legitimacemi v kapsě, my potřebujeme lidí mrvně bezúhonné, nezíšné, pracovníky poctivé a vytrvalé, zkrátka takové „Sokoli“, jak si je představovali naši nezapomenutelní Fügner a Tyrš . . .

A tvrdím-li, že ve všech a najmě ve venkovských jednotách je důkladné očisty zapotřebí, tvrdím to proto, poněvadž vím, že právě ve venkovských jednotách si výbory nepočítají dosti opatrne a mnohdy ani šestiměsíční zkusební doba, tuto nedbalost ne-napraví. A proto radím k opatrnosti. Vždy do „Sokola“ hlási se dnes mnozí, jímž před válkou a během války bylo čeští, „Sokol“ a každá poctivá práce věci vedlejší.

A takovému „přílivu členstva“ nutno se bránit!

Či neozve se ve vás bratři a sestry svědomí, nezaboli vás to, slyšete-li dnes na potkání od našich nepřátel a najmě Němců bud-

přímo nebo z jejich časopisů, že vstupování do „Sokola“ stalo se u nás po převratu „samořejmým a moderním?“

Necitite ten jed?

Nebolelo by nás to, kdybychom jistě věděli, že máme v našich jednotách samé pravé „Sokoly.“

Než mezi každou pšenici najde se konkol.

A byli bychom jistě špatní hospodáři, kdybychom hlavně nyní po převratu, naší rozsáhlou, sokolskou půdu důkladně neprozkoumali, nevyčistili, nezorali a neobseli, kdyžte je přece všeobecně známo, že ohromné lány samy o sobě žádného užitku nikomu nepřinесou. Než k této umorné, vytrvalé práci jest dobrých a vytrvalých pracovníků zapotřebí. Nestačí nám tudiž jenom veliký kus sokolské půdy, nýbrž potřebujeme lidí, kteří by nejen ústy a příspěvky z velkých, mnohdy pochybených příjmů, ale hlavně poctivou, svědomitou, nezíštnou a vytrvalou prací sokolskou ohromnou půdu tuto obdělávali, t. j. aby všichni bez rozdílu stavu, povolání a stáří v hluboké Fügnerem a Tyršem započaté brázdě, pokračovali . . .

A podivejme se bliže do našich jednot . . . Mnohé byly założeny již před lety, mnohé trvají již desítky let . . . Radost máme z našich starých „Sokolů“, jež prodělávali dříve, zejména za starého Rakouska tak mnohou trnitou cestou . . . My jsme už na tom lépe, my nemusíme se dnes krčit, bát, na nás jest, abychom pokračovali v plodné a poctivé práci našich starých bojovníků.

Nám nesmí stačit pouze dlouholeté členství v „Sokole“, my musíme znát v první řadě tu krásnou a ohromnou práci našeho Fügnera a Tyrše, my musíme znát všechna ta četná, zásadní usnesení naši Č. O. S., obsah příručky pro činovníky sokolské musí mit každý z nás v malíčku, neboť nemůže být pro pravého „Sokola“ větší hanbou, než když nezná ani ty nejprimitivnější předpisy, ba někdy dokonce ani stanovy sokolské.

Putujte od jednoty k jednotě, navštěvujte valné hromady a výborové schůze a uvidíte, jak se všude těžkopádně, nesokolsky jedná. Čtěte různé ty dopisy vašich bratrů a sester a poznáte, že nejsou mnozí z nich hodní, aby nazývání byli bratry, sestrami, Sokoli . . .

Opakuji znovu: nám nesmí stačit dlouholeté členství v „Sokole“, my chceme, aby každý bratr a každá sestra znali, čemu nás Fügner a Tyrš učili, my chceme, aby každý z nás nejen znal, ale také respektoval a prováděl to, co nám Č. O. S. nařídil, všechno toto musí pro nás být evangeliem . . .

„Sokoli“ musíme být vždycky, nejenom před všesokolským sletem, před sokolskými slavnostmi, před „našim velejným“, my

musíme pracovat i tenkráte, když se na nás nikdo nedívá a nás nechválí. Což nadárně máme v našem štítě heslo „Ni získ, ní s lávu.“

A tu opět vybízim: Putujte po všesokolském sletu, po „našich veřejných“, do tělocvičen a uvidíte tam ten nepatrny počet pravých Sokolů, zatím co ostatní — také Sokoli — poněvadž se už na veřejném „blejskli“, bezstarostně odpočívají, jako by ten „Sokol“ byl pouze nějakým „slavnostním výborem“ . . .

Tedy nejen tam, kde jedná se o vyloženě nepoctivé a veskrz bezcharakterní lidí, nýbrž i v ostatních věcech a maličkostech, které tak rádi přehlížíme, jest „o čistý“ zapotřebí.

A kdyby všesokolský slet bůh ví jak dobré dopadl, kdyby naši bratři a naše sestry bůh ví jak dobré cvičili, myslíte, že měli bychom z toho radost. Nikoliv! A když, tož jenom chvíli.

Což myslíte, že spousta těch cizinců, kteří se přijdou na nás podívat, hodnotit nás budou po sletě, po našem vystoupení, jen podle našich „prostných a j.?“

Nikoliv. Přijdou mnozí, ani vědět o nich nebudeme, kteří párati a vyptávati se budou, jak to vlastně v našich jednotách vypadá a tito lidé, cizinci, hodnotit nás budou ne podle sily telesné, nýbrž podle sily a jakosti duševní.

A poněvadž i v naší milé republice máme těch nepřátel ještě mnoho, budme na stráži a nedopusťme, aby jméno sokolské u nás nebo v cizině vinnou jednoho bratra neb několika bratrů a sester bylo pokáleno.

Zpytujme svědomi, uvažujme a přemýšlejme, zda jsme pravými nositeli zásad Fügnerových a Tyršových

Kdo s čistým svědomím a s čistým štítem pojede na slet vše-sokolský, pouze o tom lze říci, že je „Sokolem“ a pouze takoví „Sokoli“ mají právo radovati se z krásného výsledku!

VL. KURKA. -

* * *

K stému výročí narozenin Josefa Manesa.

(* 12. května 1820 v Praze.)

Vzešel z rodiny umělecké, zachoval a povznesl slávu její a stal se prvním českým tvůrcem slovanského typu v umění, jeho zakladatelem. Po studiích uměleckých v Praze a Mnichově vrátil se na domácí půdu r. 1848 a poznává četnými výlety a častým pobytom v krajích moravských krásu lidu moravského, hanáckého a slováckého, a jeho neporušený slovanský ráz. Typy a kroje slovácké působily na něho tou měrou, že od té doby zasvětil své snažení idealisování krásného typu slovanského.

Tím začala se nejdůležitější doba jeho uměleckého života. Z potoulek po Moravě nasbíral tolik materiálu, že z něho po celý život čerpal. Vzdal se úplně svých kompozic mnichovských, našel smysl nových evropských proudů uměleckých v pěstování umění slovanského. Odtud si vysvětlíme množství jeho drobných prací, ilustrací písni a kreseb příležitostných.

Studie slovanských krojů zavedly ho přes Moravu na Slovensko, do Slezska a Haliče, poznal pak roku 1867 za pouli Palackého a Riegra na Rus i Moskvu, kde plně pracoval, ale výsledek ztrátou zavazadel vzal za své.

Život byl k němu nepřátelský; žil nechápán, v nouzi skoro stálé nucen živiti se drobnostmi, poněvadž tehdejší patriciat městský neměl pro vážné umění smyslu a jen několik rodin šlechtických bylo jeho příznivci, mezi nimi Vojt. Lanna; stíhan byl pro neúspěchy malomyšlostí, jež na sklonku života proměnila se v duševní nemoc, z níž smrt r. 1871 byla mu dobrodinim.

Ze známějších větších prací jeho jsou ilustrace Rukopisů Královédvorského, jehož vydávání 2. sešitem pro netečnost odběratelů bylo zastaveno. Na zámku v Čechách u Prostějova nakreslil 12 velkých kartonů představujících rozmary na sídle venkovské šlechty. Manes dokázal tím, že jest mistrem v kresbě dětí, jejichž povahu poznal do nejjemnějších záhybů.

Z posledních velkých prací jest to obraz na orloji staroměstském, allegorie všech měsíců, znamení zvířetníku a překrásné ornamenty. Pro chrám Karlova vytvořil znamenité kartony a obrazy českých patronů pro fresky a dvěře chrámové. Známé jsou také jeho četné podobizny.

I k začátkům sokolství má Manes určitý vztah. Jeho dílem jest prapor pražského Sokola a od Manesa jsou rovněž náčrtky pro sokolský kroj.

Manes jako národní umělec pronikl až k samému jádru duše národní, nalezl výraz pro hrdinskou dobu naši minulosti a dovede vystihnouti čitelní národní ve svém cyklu „Hudby“ a v ilustracích národních písni.

V „Orloji“ dal ideální výraz vztahům českého zemědělce k přírodě a půdě živitelce, ve svých kompozicích náboženských vystihl podstatu naivní zbožnosti lidové.

Tato původnost formy i jeho ideální pojetí českých látek měla hluboký vliv na pozdější dobu českého malířství. Největší význam jeho spočívá v tom, že vyjádřil nejplněji a nejušlechtiližeji slovanskou stránku naši národní povahy. Myslil, pracoval a tvoril rázovitým svým uměním ne pro svoji dobu, ale pro syny

doby šťastnější, pro národ probudilý, na podstatu své povahy hrdy. —

Jest a zůstane předním tvůrcem národní vzdělanosti, jejíž nezbytnou součástí jest tvorba umělecká.

Zprávy župní.

Župní slet,

Bratři a sestry Župní slet koná se v pondělí svatodušní v Uh. Ostrohu a jemu budou předcházet rozřadovací závody pro slet v Praze. Závody začinají v neděli ráno o půl 9. hodině a musí se k nim dostavit všichni, kdož o sletu chtějí závodit. Netteba už jistě opakovati, co tolikrát jsem už uváděl pokud výcviku se týče. O chování se závodníků platí ve zvýšené míře to, co jiných se týká. Na přední místo budiž položena káčen, záruka to plného zdaru našeho podniku. Zkouška na slet začne v ponděli o půl 9. hod. ráno — průvod o půl 2. hod. odpol. — veřejně o půl 3. hod. odpol. Bud každý vždy a včas na svém místě a tohoto neopust, pokud nemáš k tomu od vedoucího svolení.

Naprosto nebude trpěno jakékoli chození ve cvičebním úboru mimo cvičiště. Stává se velmi často, že při cvičení prochází se mezi obecenstvem bratři i sestry ve cvičebním kroji — tyto zhusta chodi tak i městem! — a to není připustno! Nemůže-li některý bratr vydržet, aby mezi obecenstvo nešel, pak ať si obléče kajdu a sestry ať vezmou delší sukni přes kroj — nebude-li tohoto dbáno, budou provinici veřejně oznámeni a vyloučeni pak i ze sletového cvičení v Praze, neboť nepostechne-li kdo doma, neposlechně ani v Praze.

Průvodu mohou se účastnit pouze bratři v kroji sokolském, sestry ve cvičebním kroji s dlouhou tmavou sukni, v černých puncochách a vysokých botkách a v šátečku — dorost v předepsaném kroji, k tomu černé puncochy a botky nebo střevice (cvičí však pouze jenom v kalhotách a bosí!), dorostenky jako členky, avšak bez šátečku, ve vlasech s bílou mašli — cvičí též tak! Dbej každý přesně nařízení svého vedoucího, tím se mnohem nedorozumění předejde!

Chceme, aby slet nás byl důstojnou manifestací a proto jedná se nám o účast co největší, však pouze členstva ukázněného, neboť jenom toto zaručí nám zdárný průběh slavnosti. Nežli tedy koho připusťte k účasti, zkoumejte důkladně, můžete-li jej s dobrým vědomím sem připustiti. Ty bratře a sestro vedouci, všichni nejlépe, jaká je to pak s takovým členstvem práce, nedopusti tedy, aby členstvo Tvoje bylo neukázněno, sami však vlastním příkladem napřed! Ku sletovému cvičení připusťte jenom takové, kteří zde se cítí mohou obstáti. Nemůže však požadavku tomu naprostio vyhovovat cvičenec a cvičenka cvičící snad měsíc nebo dva před sletem, bylo by to pak

přímo výsměchem těm, kdož se poctivě celý rok připravovali, kdyby vedle nich měli cvičení packat, nebo aspoň dokonale ovládat jiní, pohodlnější nebo ledabylejší. Tito mohou pouze jako diváci a ne jako cvičenci na slet. To, prosím, si uvědomte a dle toho jednejte.

Současně upozorňuji, aby všude v jednotě byl zvolen ubytovatel pro slet v Praze a jméno jeho budí oznámeno ihned bratu Bilkovi v Břeclavě, který je župním ubytovatelem. Zvolte si ubytovatele dva a sice bratra a sestru! Na zdar!

Staša.

VII. slet všesokolský.

Cvičení společná župy Komenského o VII. sletu v r. 1920 v Praze.
Muži. Základní postavení: Stoj s p a t n ý, připažit — ruce otevřene. Časomíra: 1—6. — Ruch výstřední, nestejnoměrný. I. Oddíl. 1. a) Stoj zánožny pr. — předpažit (palcová). b) $\frac{1}{2}$, obrat v pr. ve stoj únožny pr. — vzpažit dr. obl. dolů — c) d. výdrž.

2. a) únik pr. v zad — oblouky dovnitř upažit dolů (hrbetní), b) výdrž, c) vztyk, předkrokem pr. klek l. — připažením předpažit vzhůru (palcová) — d. výdrž.

3. a) vztyk $\frac{1}{2}$, obrat v l. stoj rozkočný — upažit (l. obl. nahoru), b) výdrž, c) $\frac{1}{2}$, obrat v l. do výpadu l. v před a předklon předpažit (pr. obl. nahoru) — d. výdrž.

4. a) vztyk a vzpřim, stoj zánožny pr. — předpažit, b) $\frac{1}{2}$, obrat v l. stoj únožny pr. — upažit (l. obl. nahoru) — c) d. výdrž.

5. a) stoj skřížný pr. — před l. — skřít předpažmo dovnitř pr. nad l. (hrbetní), b) l. celý obrat v l. — 2. výpad pr. stranou — trčit stranou (hrbetní) a úklon v pr., c) d. výdrž.

6. a) vztyk $\frac{1}{2}$, obrat v l. zánožit pr. — vzpažit nejkratší cestou (palcová), — b) $\frac{1}{2}$, obrat v l. přinosis pr. — oblouky dovnitř upažit (hrbetní) a výpon, c) stoj s p a t n ý — připažit, d. výdrž.

Oddíl II. Muži. Časomíra 1—4. 1. a) Výpon — vzpažit upažením — b) drep, předpažit, c) vzpor ležmo za rukama — d. výdrž.

2. a) vztyk, ruce v lok, hled v pr. (otočit hlavu), b) výdrž, c) stoj zákočný pr., sklon hlavy, d. výdrž.

3. a) vzpřim, přisunem pr. ku l. stoj s p a t n ý — vzpažit pr. otevřenou pol. hrbetní — l. zápažit zevnitř (pěst) — b) c) výdrž, d) připažit.

4. a) $\frac{1}{4}$, obrat v pr. 3 kroky v před — l. $\frac{1}{4}$, obrat v pr. a v tomto směru 10 kroků v před od posledního zastupu a zastavit ve stojí s p a t n ým.

Oddíl III. Muži. Časomíra 1—10. — Ruch výstřední. 1. a) Střeh l. v před — b, c, d výdrž.

2. a) odhyb v pr., náprah na rub vnější l., b) výdrž, c) rub vnější l., předhyb v l., d) sot vrchní pr.

3. a) kop spodni pr., b) návrat na střeh, c) odhyb v pr. (v zad) náprah na soty spodni, d) předhyb v l. — soty spodni.

4. a) kop spodni pr., b) přechod na střeh s $\frac{1}{2}$ obratem v l., c), d) posun — pr. se postaví na 20 cm před l., načež l. překročí na 50 cm před pr. a přejdem na střeh.

5. a) náprah na kop pr. na zad, b) kop pr. na zad, c) návrat na střeh s $\frac{1}{2}$ obratem v pr., d) výdrž.

6. a) únik l. v zad — kryt vrchní pr. (druhá ruka je vždy předpažmo dolů dovnitř ohnuta), d) výdrž.

7. klík ležmo za rukama (dochmat po stranách l. nohy), b), c), d) výdrž.

8. a) vztyk a překrokem l. klek pr. s překlonem — skrčit zapažmo dovnitř (ruce na kříži), b) výdrž, c) vztyk s $\frac{1}{2}$ obratem v pr. ve stoj překročny pr. — trčit vzhůru zevnitř (palcová dlaně otevřená) — d) výdrž.

9. a), b) přednožit pr. a krok, sun, krok pr. v před — ruce v bok, c), d) — totéž l.

10. a) klek pr. — předpažit vzhůru zevnitř (palcová), záklon, b, c, výdrž, d) vztyk a vzpřim, stoj spatný, skrčit zapažmo (pěstě u prsou jako na pokluse). Poklusem na střed cvičiště.

Zeny. Základní postavení: Stoj spatný, připažit dlaně otevřené. Kde není jinak udáno, je poloha rukou palcová. Časomíra 1.—6. Ruch výstřední, nestejnomořný. I. Oddil. I. a) Podřep unožno pr. a ihned vztyk, předpažit, b) podřep přednožmo pr. ihned vztyk — upažit (hrbetní), $\frac{1}{2}$ obrat v l. ve stoj unožný pr. — připažením (pr. obi. nahoru) upažit, d) výdrž.

2. a) stoj zánožný pr. — skrčit vzpažmo dovnitř (ruce v oblouku nad hlavou, prsty se dotýkají), b) výdrž, c) oblouky dovnitř upažit — zánožit pr. mírný překlon v upažení poloha hrbetní, d) výdrž.

3. a) vzpřim, stoj přednožný pr. — vzpažit připažením záklon — b) výdrž, c) $\frac{1}{2}$ obrat v pr. stoj výkročný pr. a výskok na pr. přednožit l. — oblouky dovnitř upažit (hrbetní) — d) stoj výkročný l. a výskok, přednožit pr. kruhy zevnitř, upažit.

4. a) stoj přednožný pr. a $\frac{1}{2}$ obrat v l. ve stoj zánožný pr. — výdrž v upažení, b) výdrž, c) překrokem pr. klek l. — skrčit předpažmo dovnitř, mírný překlon, d) výdrž.

5. a) vzpřim, vztyk a podřep přednožno pr. záklon, trčit vzhůru zevnitř (hrbetní), b) výdrž, c)—d) — e) vztyk a překlon (mírný), zapažit zevnitř pol. dlani a 4 drobné kroky v před (p. l. pr. l.)

6. a) vzpřim $\frac{1}{2}$ obrat v l. — upažit pr. připažením a předpažením, l. nejkratší cestou, stoj unožný l. — b) l. stoj výkročný l. stranou upažit prsty sklopené. — 2. stoj skřížný pr. před l. — hmitnutí rukou dolů se současným vztyčením prstů. — c) stoj výkročný pr. stranou a přisun do výponn, pohyb rukou týž jako v b), — d) stoj spatný — připažit.

Oddil II. Zeny. Časomíra 1—4. I. a) Stoj výkročný l. přednožit pr. — oblouky zevnitř upažit pol. hrbetní, papec s ukazováčkem spojen. b)—c) dva podřepy přednožmo pr. se vztykem a dvoji hmitnutí rukama hadovitým pohybem. d) $\frac{1}{2}$ obrat v l. — oblouky dovnitř upažit (ruce v pol. hrbetní), stoj

zánožný pr.

2. a) dva drobné skoky v před (pr. l.) výdrž v upažení, b) skok pr. v před a $\frac{1}{2}$ obrat v l., zanožit pr. — výdrž, c) stoj zákočný pr. dovnitř a $\frac{1}{2}$, obrat v pr. — předpažit pr. prsty vztyčeny, zapažit l. dlaň v před. d) výdrž.

3. a) klek pr. — pr. ruka v bok, l. se opře loktem o koleno a prsty o bradu z l. strany. — b)—c) výdrž, d) vztyk — upažit — palcové prsty napjaty.

4. a) stoj výkočný pr. — zapažit zevnitř l., skřít předpažmo dovnitř pr. — čelo v ohni lokte — záklon. b)—c)—d) výdrž.

(Pokračování.)

Všem bratrským jednotám župy. Komise pro plebiscit na Těšínsku hodlá po zájezdu plebiscitních řečníků po Čechách pokračovat v přednáškách o Těšínsku na Moravě a obracíme se na všechny bratrské jednoty župy naší, aby se této akce uvědomovali s porozuměním ujaly a umožnily uskutečnění tohoto vysoce akutního podniku.

V oblasti župy naší má být vykonáno 13 přednášek a zájezd bude uskutečněn ve dnech od 18. až do 26. května t. r. Možná, že v nejbližší době bude třeba hlasu české veřejnosti, bude třeba i protestů vůči nespravedlivosti v otázce Těšínské na nás páchané a jest na nás a naši povinnosti široké vrstvy rádně uvědomovati a o stávající situaci na Těšínsku rádně informovati a zájem povzbudit.

Aby tato velice důležitá akce v župě naší mohla být provedena, žádáme všechny jednoty v župě sdružené, aby obratem oznámily, kdy taková přednáška by se mohla v jednotě konat.

Ku součinnosti vyzvete veškeré spolky a korporace národní, potřebujeme podpory jak moravní, tak i hmotné při podniku tomto.

Přednášková sekce k uvědomení národnostnímu našeho slezského lidu na Těšínsku pořádá knižní akci, neboť svými poznatky došla k tomu, že prostřednictvím četby dobrých českých knih lze v Slezanovi upevniti jeho národní uvědomění a lásku k našemu jazyku.

Jest proto nutno, aby i v této otázce župa naše akci té byla ná pomocna a vyzýváme jednoty v župě sdružené ku sbírkám dobrých českých knih ku zřízení lidových a školních knihoven v kraji Bezručovu.

Předsednictvo župy Komenského.

Československý červený kříž odbočka v Brně vydal pěknou, praktickou a užitečnou brožurku „O PRVNÍ POMOCI“. Kus po 1 K. Doporučujeme všem bratrským jednotám ku zakoupení pro cvičitelské sbory a pro členstvo cvičicí.